

Kultura żywego słowa

Kultura żywego słowa to kultura mówienia, odczytywania i interpretacji, zwana jest również sztuką żywego słowa. Jest zagadnieniem kluczowym dla osób występujących publicznie i wszystkich, którzy chcą być pod każdym względem dobrze zrozumiani przez swoich odbiorców.

Kultura żywego słowa jest nauką o:

- ekspresji słownej
- wygłaszaniu tekstów w sposób artystyczny
- starannym i poprawnym mówieniu w życiu codziennym

* Kultura żywego słowa zajmuje się w sposób szczególny techniką wymowy oraz operowaniem środkami ekspresji. Ustala zasady, jakimi powinniśmy kierować się w procesie językowego porozumiewania się z ludźmi.

* Uczy świadomego przekazywania myśli i emocji w sposób przejrzysty, sugestywny, melodyjny, elastyczny i zrozumiały dla słuchaczy.

* Wskazuje, w jaki sposób formułować i przekazywać myśli, aby efektywnie komunikować się z odbiorcą.

Obejmuje m.in. naukę zasad prawidłowego mówienia, naukę dykcji, interpretacji, modulowania głosu, frazowania, akcentowania a także instrumentację, planowanie i komponowanie wystąpienia.

Zasady dobrego wystąpienia, bez względu na jego czas i miejsce:

1. Naucz się podstawowych ćwiczeń relaksacyjnych, najlepiej oddechowych, dzięki którym obniżysz napięcie przed wystąpieniem. Nerwy widać, słysząc i czując. Jeśli jesteś mocno zdenerwowany i metody oddechowe na niewiele się zdają, podczas wystąpienia oprzyj się o coś. Jeśli jest mównica to za nią stań. Jeśli możesz mówić na siedząco – tak właśnie mów. I wiem, wiem mównica odgradza od publiczności i stwarza dystans, ale początkującemu mówcy daje oparcie, z którego warto skorzystać, kiedy dopiero budujesz doświadczenie.

2. Napij się...wody i tylko wody, najlepiej lekko ciepłej. Na przykład czarna herbata wysusza jamę ustną, a suchość w ustach sprawia kłopoty w mówieniu, a tego przecież nie chcesz.

3. Przygotuj ciekawy początek i mocne, zapadające w pamięć zakończenie. Zgodnie z zasadą prymatu i niedawności odbiorca zapamięta zdania wypowiedziane jako ostatnie i te, którymi rozpoczęłeś.

4. Moduluj głos. Głos to potęga. Używanie jednorodnego tonu, nie ważne czy tonu mędrca czy wojownika, albo uśpi albo zdenerwuje odbiorcę. Odbiorca tracąc koncentrację (jednorodny ton utracie koncentracji sprzyja) będzie zły, że stracił też czas na słuchanie Ciebie.

5. Najpierw treść potem slajdy. W pierwszej kolejności napisz, przynajmniej w formie mapy myśli, co chcesz przekazać a potem zrób do tego prezentację. Wystąpienie ma być płynne a slajdy mają być tylko tłem.

6. Przećwicz

7. Nawiązuj kontakt wzrokowy z odbiorcą. Przez chwilę skupiaj wzrok na osobach siedzących w różnych miejscach sali. Odbiorca powinien czuć, że mówisz do niego. Wtedy nie tylko Cię słucha, ale czuje się ważny i doceniony.

8. Smile. Po jakimś czasie ludzie zapomną, co mówisz, ale będą pamiętali jak się przy Tobie czuli, więc... Na końcu, jak w środku i na początku po prostu się uśmiechnij. Nic tak nie redukuje napięcia i nie buduje więzi jak uśmiech.

9. Poproś o informację zwrotną – ten element jest absolutnie kluczowy. Jeżeli nie poprosisz o wartościową informację zwrotną, twoje wystąpienia nie będą dobre, ani tym bardziej coraz lepsze. Jeśli masz do siebie odpowiedni dystans i potrafisz być sprawiedliwy (ani zbyt krytyczny ani pobłażliwy) nagraj się a potem obejrzyj. Ważne byś widział całą swoją postać, a nie tylko głowę. Absolutnym minimum jest występ przed lustrem. Tylko wtedy, kiedy zobaczysz siebie podczas wystąpienia będziesz w stanie zauważyć rzeczy inaczej niedostępne - mimikę, tiki, nerwowe ruchy. To co widzisz widzą też inni. Sam zdecyduj z czym ci do twarzy a nad czym warto pracować.

Łamańce językowe – spróbuj czy potrafisz!!!

Łamańce to zestawienie wyrazów, często podobnie brzmiących, których wymowa nastęrcza wiele trudności. Zapraszam do wspólnej zabawy, która zagwarantuje dużo śmiechu, a przy okazji poprawi dykcję. Pamiętajmy, żeby mówić prezentowane teksty, głośno i wyraźnie.

1.

CHRZĄSZCZ

Trzynastego w Szczebreszynie chrząszcz się zaczął tarzać w trzcinie. Wszczęli wrzask szczebreszynianie: – Cóż ma znaczyć to tarzanie?! Wezwać trzeba by lekarza, zamiast brzmieć, ten chrząszcz się tarza! Wszak Szczebreszyn z tego słynie, że w nim zawsze chrząszcz BRZMI w trzcinie! A chrząszcz odrzekł niezmiernie: – Przyszedł wreszcie czas na zmiany! Drzewiej chrząszcze w trzcinie brzmiały, teraz będą się tarzały.

2.

BYCZKI

W trzęsawisku trzeszcza trzciny, trzmiel trze w Trzciance trzy trzmieliny, a trzy byczki spod Trzebyczki z trzaskiem trzępią trzy trzewiczki. BZYK Bzyczy bzyk znad Bzury zbzikowane bzdury, bzyczy bzdury, bzdurstwa bzdury i nad Bzura w bzach bajdurzy, bzyczy bzdury, bzdurnie bzyka, bo zbzikował i ma bzika.

3.

- Ząb zupa zębowa dąb zupa zębowa zupa dębowa z dębą robiona no a zębowa z zębów robiona
- Z Czechich strzech szło Czechów trzech. Gdy nadszedł zmierzch, pierwszego w lesie zagryzł zwierz, bez śladu drugi w gąszczach szczeł, a tylko trzeci z Czechów trzech osiągnął marzeń kres.
- Szedł Sasza szosą szosa była sucha i sie wysuszyła jeszcze bardziej gdy szedł nią Sasza i suszył szorty suszoną suszarką z suszarni i była wysuszona -wysuszona
- Szczebiot dzieci i skrzywienie drzwi przeszkadzało nieszczęsnej skrzypaczce w głośnym ćwiczeniu gry na skrzypcach.

Twoje imię po japońsku

A - ka	J - zu	S - ari
B - zu	K - me	T - chi
C - mi	L - ta	U - do
D - te	M - rin	V - ru
E - ku	N - to	W - mei
F - lu	O - mo	X - na
G - ji	P - no	Y - fu
H - ri	Q - ke	Z - zi
I - ki	R - shi	